

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. aprila 2016. godine
Ref. br.:RK929/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

**spojenim slučajevima
br. KI48/14 i br. KI49/14**

Podnosilac

Opština Vučitrn

**Ocena ustavnosti rešenja Osnovnog suda u Mitrovici – Ogranka u
Vučitrnu:**

- (1) CP. br. 46/14 od 6. marta 2014. godine**
- (2) CP. br. 49/14 od 6. marta 2014. godine**
- (3) CP. 53/14 od 6. marta 2014. godine**
- (4) CP. br. 52/14 od 11. marta 2014. godine**
- (5) CP. br. 54/14 od 11 marta 2014. godine**

i

**rešenja Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda Kosova od
27. juna 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërzhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Opština Vučitrn (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koju zastupa pravni zastupnik, g. Idriz Muzaqi.

Osporena odluka

2. U spojenom zahtevu podnosilac osporava sledeće odluke donete u izvršnom postupku od strane Osnovnog suda u Mitrovici - Ogranka u Vučitrnu (u daljem tekstu: Osnovni sud): rešenje CP. br. 46/14, rešenje CP. br. 53/14 i rešenje CP. br. 49/14 od 6. marta 2014. godine, rešenje CP. br. 52/14 i rešenje CP. br. 54/14 istog suda od 11. marta 2014. godine. Podneskom za proširenje zahteva, podnosilac je osporio i rešenje Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda od 27. juna 2014. godine, kojim je potvrđeno osporeno rešenje CP. br. 53/14, koje je u međuvremenu primio.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti pet (5) navedenih rešenja donetih u izvršnom postupku od strane Osnovnog suda i rešenja Apelacionog suda Kosova kojima su, prema podnosiocu zahteva, povređena prava garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) prema članu 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članu 102.5 [Opšta načela sudskog sistema - pravo na žalbu].
4. Podnosilac zahteva tvrdi, *inter alia*, da je svako rešenje usvojeno u suprotnosti sa "... članom 102, stav 5 Ustava Republike Kosova, jer opštini nije omogućeno pravo na žalbu u vanparničnom postupku".
5. Podnosilac zahteva je tražio od Ustavnog suda da uvede privremenu meru u delu gde su odluke u izvršnom postupku pravosnažne, tražeći posebno obustavu izvršenja rešenja Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda Kosova od 27. juna 2014. godine.

Pravni osnov

6. Zahtev je zasnovan na članovima 113.7 i 21.4 Ustava, članovima 22, 27 i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), i pravilima 54, 55 i 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

7. Dana 14. marta 2014. godine, podnosilac je podneo dva zahteva Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), koji su registrovani pod brojevima: KI48/14 i KI49/14.
8. Dana 24. aprila 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva KI48/19 i KI49/14 i poslao kopije zahteva Osnovnom sudu.

9. Dana 16. maja 2014. godine, predsednik Suda je naložio spajanje zahteva KI48/14 sa zahtevom KI49/14. Ovim nalogom je odlučeno da sudija izvestilac i sastav Veće za razmatranje budu isti kao što je odlučeno odlukom br. KSH. KI49/14.
10. Dana 22. maja 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i Osnovni sud o spajanju zahteva.
11. Dana 25. juna 2014. godine, Sud je tražio od podnosioca zahteva dodatne informacije u vezi sa zahtevima KI48/14 i KI49/14. Sud je u pismu, *inter alia*, pitao podnosioca zahteva "Da li se Opština Vučitrn žalila na osporene odluke".
12. Dana 3. jula 2014. godine, Sud je primio kopije žalbi protiv pet osporenih rešenja koje je podneo podnosilac zahteva Apelacionom sudu Kosova.
13. Dana 29. jula 2014. godine, podnosilac zahteva je proširio deo zahteva KI48/14, rešenjem Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda Kosova od 27. juna 2014. godine.
14. Dana 3. oktobra 2014. godine Sud je obavestio Apelacioni sud Kosova o proširenju dela zahteva KI48/14 i dostavio kopiju zahteva ovom sudu.
15. Dana 20. oktobra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Altay Suroy i Snezhana Botusharova.
16. Dana 21. oktobra 2014. godine, predsednik Suda je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca.
17. Dana 15. aprila 2015. godine Sud je usvojio, većinom glasova, zahtev sudije Arte Rame-Hajrizi da bude izuzeta sa odlučivanja u vezi sa zahtevom, pošto su ispunjeni uslovi iz člana 18. Zakona.
18. Dana 26. juna 2015. godine, sudije Enver Hasani i Kadri Kryeziu su okončali mandat u Sudu i s obzirom na odluku da se jedan sudija povuče iz predmeta, Sud nije mogao da nastavi sa zahtevom jer je nedostajao kvorum, predviđen članom 19.2 Zakona.
19. Dana 30. decembra 2015. godine, predsednica Kosova je dekretovala sudije Gresu Caku-Nimani i Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, tako da su se ispunili zakonski uslovi za nastavak procesa razmatranja zahteva.
20. Dana 21. januara 2016. godine, Sud je tražio od Opštine Vučitrn da ga obavesti u vezi sa mogućim promenama statusa zahteva i dostavi druge dodatne dokumente, ako takve poseduje.
21. Dana 5. februara 2016. godine, Sud je primio pismeni odgovor od Opštine i kopije novih sudskih odluka u vezi sa slučajem.
22. Dana 15. marta 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

23. Dana 10. oktobra 1986. godine, Skupština opštine Vučitrn je donela odluku o proglašavanju opšteg interesa za eksproprijaciju tri katastarske parcele (tj. parcele br. 2238/2, 2239/2 i 2240/2 koje se nalaze u katastarskoj opštini Vučitrn) radi izgradnje nove autobuske stanice za potrebe OOUR "Kosovotrans".
24. Godine 1987. (neodređen datum), OOUR "Kosovotrans" je obavestila Opštinsku direkciju za imovinsko pravne odnose da je obezbedila finansijska sredstva za novčanu nadoknadu za prethodne vlasnike eksproprisanog zemljišta. Na osnovu toga, Opštinska direkcija je donela rešenje u vezi sa iznosom nadoknade.
25. Nezadovoljni dodeljenim iznosom za nadoknadu, pet prethodnih vlasnika (odnosno SH.P., F.P., T.P., A.P. i B.Zh.) su pokrenuli vanparnični postupak pred Opštinskim sudom u Vučitrnu, sa zahtevom za određivanje visine naknade u skladu sa primenjivim Zakonom o vanparničnom postupku.
26. Dok je predmet bio u toku pred Opštinskim sudom u Vučitrnu, počeo je rat na Kosovu. Prostorije Opštinske direkcije za imovinsko pravne odnose u Vučitrnu su zapaljane i spisi predmeta Opštinskog suda su, prema podnosiocu zahteva, prebačeni u Kraljevo, Republika Srbija.
27. Nakon zahteva prethodnih vlasnika, 14. septembra 2005. godine, Opštinski sud u Vučitrnu je doneo rešenje br. 344/2005 i naložio obnavljanje spisa predmeta u Opštinskom sudu u Vučitrnu (slučaj br. 579/1989).
28. Dana 13. januara 2006. godine, Opštinski sud u Vučitrnu je doneo rešenje br. 344/2005 u vezi sa zahtevom pet prethodnih vlasnika za nadoknadu eksproprisanane imovine, usvajajući zahtev trojici (odnosno F. P., T. P. i A. P.) u vezi sa protivpredlagačem NT „Kosovotrans“, dok je za SH. S. i B. Z. sud odlučio da na osnovu člana 333. stav 2. Zakona o parničnom postupku odbaci zahtev, jer se o njihovom slučaju već odlučilo odlukom Vrhovnog suda Srbije, pošto su njih dvojica nastavili sa sudskim postupkom i u ondašnjim sudovima. Međutim, ova dva podnosioca su upućena da nadoknadu za eksproprisanu zemljište mogu da ostvare u izvršnom postupku.
29. Gorenavedenim rešenjem je utvrđeno da je TP "Kosovotrans" odgovorna za nadoknadu trima prethodnim vlasnicima nepokretnosti (F. P., T. P. i A. P.) i u rešenju je sud utvrdio realan novčani iznos koji treba da se nadoknadi bivšim vlasnicima.
30. Istim rešenjem je odbijen zahtev od tri prethodna vlasnika (F. P., T. P. i A. P) u vezi sa podnosiocem zahteva (Opština). U rešenju je naglašeno sledeće: *“Što se tiče protiv-predlagača - opštine Vučitrn, ... predlog F. P., T. P. i A. P. se odbija kao neosnovan, pošto [tj. opštini] nedostaje pasivna legitimnost”*.

31. Protivpredlagači, TP "Kosovatrans" i Kosovska poverenička agencija (koja je upravljala ovom kompanijom u ono vreme) su izjavili žalbe protiv rešenja br. 344/2005 od 13. januara 2006. godine.
32. Opština Vučitrn se nije žalila, s obzirom da je naglasila da nije imala status stranke u postupku.
33. Dana 5. decembra 2013. godine, Apelacioni sud Kosova je doneo rešenje Ac. br. 409/12 i "odbacio kao neblagovremenu (zakasnelu) žalbu protiv-predlagača TP „Kosovatrans“ u Vučitrnu i Kosovske povereničke agencije na rešenje Opštinskog suda u Vučitrnu N. br. 344/2005 od 13.01.2006. god”.
34. Nakon tog rešenja, petoro prethodnih vlasnika su pokrenuli izvršni postupak pred Osnovnim sudom. Svi su tražili izvršenje protiv podnosioca zahteva, Opštine Vučitrn, a ne protiv TP "Kosovatrans".
35. Opštinski sud u Vučitrnu je rešenjima CP. br. 46/14, CP. br. 49/14, CP. br. 52/14, CP. br. 53/14 i CP. br. 54/14, dozvolio izvršenje svim predlagačima.
36. Protiv svih rešenja, podnosilac zahteva je individualno podneo prigovor Osnovnom sudu.
37. Dana 6. marta 2014. godine, odnosno 11. marta 2014. godine, Osnovni sud je odbio, kao neosnovane, prigovore podnosioca zahteva.
38. Dana 17. marta 2014. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbe sa istim žalbenim navodima Apelacionom sudu protiv pet rešenja, kojima su odbijeni njegovi prigovori zbog povreda odredbi materijalnih akti i procesnih odredbi.
39. Apelacioni sud je na osnovu žalbi podnosioca za identična pravna pitanja doneo drugačije odluke: u slučaju CP. br. 53/14 i CP. br. 54/14 je odbacio žalbe podnosioca zahteva i potvrdio rešenja prvostepenog suda, u slučajevima CP. br. 46/14, CP. br. 49/14 i CP. br. 52/14 je ukinuo rešenja prvostepenog suda i vratio predmet na ponovno odlučivanje.
40. Protiv rešenja Ac. br. 1365/14 i Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda, kojima su odbijene žalbe Opštine i potvrđena rešenja prvostepenog suda (CP. br. 53/14 i CP. br. 54/14), podnosilac zahteva je podneo predlog za zaštitu zakonitosti Kancelariji državnog tužioca.
41. Dana 22. decembra 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je rešenjem CML. br. 3/14 u postupku pokrenutim za zaštitu zakonitosti odlučio da preinači rešenje Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda i rešenje CP. br. 53/14 Osnovnog suda i odbio je, kao neosnovane, zahteve poverioca.
42. Dana 22. decembra 2014. godine, Vrhovni sud Kosova je rešenjem CML. br. 4/14 preinačio rešenje Ac. br. 1365/14 Apelacionog suda i rešenje CP. br. 54/14 Osnovnog suda i odbio je, kao neosnovane, zahteve poverioca.
43. Vrhovni sud je u svojim rešenjima, pozivajući se na odluke prvostepenih i drugostepenih sudova u izvršnom postupku, između ostalog, naglasio:

“Polazeći od ovog stanja stvari, Vrhovni sud Kosova nije mogao da prihvati takav pravni zaključak nižestepenih sudova kao pravičan i zakonski, jer prema oceni ovog suda, nižestepeni sudovi su pogrešno primenili proceduralne odredbe i materijalno pravo i trebalo je da se preinače pobijena rešenja“.

44. Dana 5. februara 2016. godine, podnosilac zahteva je zvanično obavestio Sud da je predmet u vezi sa rešenjem CP. br. 52/14 na razmatranju pred Apelacionim sudom po žalbi poverioca, predmet CP. br. 46/14 se po drugi put nalazi pred Apelacionim sudom po žalbi podnosioca zahteva, dok se predmet u vezi sa rešenjem CP. br. 49/14 nalazi na ponovnom razmatranju pred prvostepenim sudom.

Navodi podnosioca

45. Što se tiče svih osporenih rešenja, podnosilac zahteva tvrdi: *“Prilikom odlučivanja o predmetu u izvršnom postupku, sud je izvršio bitnu povredu materijalnih odredbi i to: 1) povredu člana 102, stav 5 Ustava Republike Kosovo, jer opštini nije omogućeno pravo žalbe u vanparničnom postupku”.*
46. Podnosilac zahteva u nastavku tvrdi da je u vezi sa svim osporenim rešenjima došlo do povreda odredbi Zakona o eksproprijaciji, Zakona o javnim preduzećima br. 03/L-087, Uredbe UNMIK – a br. 2000/45 o lokalnoj samoupravi opština na Kosovu, Zakona o izvršnom postupku i Zakona o parničnom postupku.
47. Međutim, podnosilac zahteva tvrdi da je bilo nedoslednosti prilikom odlučivanja, s obzirom da su sudovi u identičnim slučajevima i sa istim predmetnom razmatranja odlučili drugačije, nekad usvajajući, a nekad odbijajući žalbe.

Prihvatljivost zahteva

48. Kako bi sudio u vezi sa zahtevom podnosioca, Sud prvo treba da oceni da li je stranka ispunila uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
49. U tom smislu, Sud se poziva na član 113, 7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.

i

Član 21.4 Ustava, koji propisuje:

“Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva”.

50. Sud se poziva i na član 47.2 Zakona, koji propisuje:
- “Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.*
51. Sud se poziva i na pravilo 32 Poslovnika, koje propisuje:
- “Strana može povući podneti podnesak, kada zaključi da ne predstavlja predmet ili spor i kada ne postoji posebna okolnost u pogledu ljudskih prava i ili javnog interesa kako bi Sud razmotrio slučaj”.*
52. Sud smatra da je podnosilac osporio sledeća rešenja Osnovnog suda: rešenje CP. br. 46/14, rešenje CP. br. 53/14, rešenje CP. br. 49/14 od 6. marta 2014. godine, rešenje CP. br. 52/14 i rešenje CP. br. 54/14 istog suda od 11. marta 2014. godine, kao i rešenje Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda.
53. Sud smatra da su složenost slučaja, prateća dokumentacija koju je Sud stalno primao nakon podnošenja zahteva, kontinuirano sprovođenje drugih postupaka u vreme kada se zahtev nalazio u Sudu, što obavezno utiče na ustavno suđenje ovog slučaja i pitanja objektivne prirode vezano sa Sudom, direktno uticali na donošenje konačne odluke. U tom smislu, Sud primećuje da je dva puta za redom, 14. i 15. aprila 2015. godine, Sud razmatrao zahtev, a da nije bio u stanju da donese konačnu odluku iz već navedenih razloga.
54. Dokumentacija podneta Sudu, nakon što je zahtev registrovan, ali ipak pre nego što je Sud doneo konačnu odluku i korišćenje vanrednih pravnih sredstava (u ovom slučaju definisanim kao delotvorna pravna sredstva) dok je zahtev bio u toku, značajno je promenilo pravnu prirodu predmeta u poređenju sa početnom fazom i Sud je morao uzeti u obzir i razmatrati i ove odluke kao sastvani deo zahteva.
55. Sud primećuje da što se tiče pokrenutih pitanja vezano sa predmetima CP. 53/14 i CP. 54/14, u postupku pokrenutim od strane državnog tužioca za zaštitu zakonitosti, Vrhovni sud je rešenjima CML. br. 3/14 i CML. br. 4/14 od 22. decembra 2014. godine, utvrdio da su one odlučene pravosnažnom odlukom u korist podnosioca; dakle, više ne postoji razlog zbog kojih je podnet zahtev i shodno tome, ni meritum slučaja se ne razmatra.
56. U tom smislu, Sud naglašava da Evropska konvencija o ljudskim pravima koja se prema članu 22, stav 1, tačka 2, Ustava direktno primenjuje u Republici Kosovo, u relevantnom delu, primenjivom u ovom slučaju, propisuje sledeće:

Član 37 **Skidanje predstavki**

1. *“Sud u svakoj fazi postupka može odlučiti da skine predstavku sa liste predmeta ako se na osnovu okolnosti može zaključiti::*
...
b. da je predmet razrešen...”.

57. Kao opšti procesni princip, Sud ne treba da donosi odluke u slučajevima kada stvar ne postoji i slučaj ostane bez predmeta razmatranja. Sud se ne bavi hipotetičkim ili akademskim slučajevima. Ovo je univerzalno prihvaćen princip za ponašanje sudova i analogno je sa principom sudske uzdržanosti.
58. Pored toga, Sud je već utvrdio (u slučaju: KI11/09, odluka od 30. maja 2011. godine, stav 46, i slučajevi: KI58, 66 i KI94/12, ocena ustavnosti odluka opštine Mitrovica, Gnjilana i Vitine o uslovljavanju građana na komunalne usluge) da je *“Pojam bez predmeta razmatranja vrlo dobro poznat pravni pojam. Ovaj pojam se može pojaviti u slučaju kada se jedno apstraktno ili hipotetičko pitanje pojavi pred Sudom za odlučivanje. Postoje dobri razlozi da se jedan sud ne bavi hipotetičkim situacijama, bez pravog, neposrednog ili konkretnog pitanja za koje treba da se odluči”*. Zapravo, bilo koju odluku da Sud donese sada u pogledu eventualne osnovanosti zahteva, neće imati praktičan efekat.
59. Imajući u vidu rešenja Vrhovnog suda koja se odnose na osporena rešenja CP. br. 53 i CP. br. 54/14 i preinačenje ovih rešenja, Sud zaključuje da podnosilac zahteva sada više nema slučaj za ovaj deo zahteva ili nerešeni spor i u vezi sa ovim delom zahteva su ispunjeni svi uslovi da se u skladu sa pravilom 32 Poslovnika odbaci.
60. Daljim razmatranjem zahteva, Sud primećuje da se sledeći postupci vezano za tri preostala predmeta još uvek sprovode pred redovnim sudovima:
- predmet CP. br. 46/14 pred Apelacionim sudom
predmet CP. br. 49/14 pred Apelacionim sudom i
predmet CP. br. 52/14 pred Osnovnim sudom
i u vezi sa ovim predmetima, još uvek nije doneta pravosnažna odluka.
61. Sud podseća da u skladu sa principom subsidijarnosti, podnosilac zahteva je obavezan da iscrpi sva pravna sredstva propisana zakonom, u skladu sa članom 113.7 i drugim zakonskim odredbama koje su pomenute.
62. Obrazloženje za pravilo iscrpljenosti je da pruži navedenim organima, uključujući sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodnu povredu Ustava. Pravilo je zasnovano na pretpostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorno pravno sredstvo za povredu ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidijarnog karaktera Ustava (vidi, među mnogim drugima: rešenje o neprihvatljivosti: *AAB-RIINVEST Univerzitet D.O.O., Priština protiv Vlade Republike Kosovo*, KI41/09 od 21. januara 2010. godine, slučaj KI24/11, ocena ustavnosti presude Ac. br. 593/2010 Okružnog suda u Prizrenu od 20. januara 2011. godine i, *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).
63. Dakle, u vezi sa tri gore navedena rešenja, podnosilac zahteva nije iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju, s obzirom da su postupci pred Osnovnim sudom i/ili Apelacionim sudom još uvek u toku.

64. Iz ovoga proizilazi da je deo zahteva koji se odnosi na ove predmete (CP. br. 46/14, CP. br. 49/14 i CP. br. 52/14) preuranjen i treba se proglasiti neprihvatljivim.
65. U okolnostima ovog slučaja, kada deo zahteva očigledno treba da se odbije zbog nedostatka predmeta za razmatranje, a drugi deo je preuranjen, Sud ne nalazi razlog da oceni navodne povrede Ustava, jer su za dve prethodne osporene odluke, i da su postojale takve povrede, one ispravljene pravosnažnim odlukama Vrhovnog suda, dok što se tiče ostale tri odluke, sve dok su postupci u toku, Sud ne može da oceni eventualno postojanje navodnih povreda, jer Sud ocenjuje proces u celosti.

Privremena mera

66. Kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva traži od Suda da uvede privremenu meru za zahtev KI48/14 u vezi sa obustavom osporenog rešenja Ac. br. 1369/14 Apelacionog suda od 27. juna 2014. godine, jer *“izvršenje rešenja Osnovnog suda u Mitrovici – ogranak u Vučitrnu i Apelacionog suda Kosova može naneti nepopravljivu štetu i oštetiti javni interes”*.
67. Što se tiče ovog zahteva, Sud primećuje da je deo za koji je podnosilac zahteva tražio uvođenje privremene mere rešen gore navedenim rešenjima Vrhovnog suda i više ne postoji meritum slučaja i shodno tome ni razlog za privremenom merom. Dakle, kao takav, zahtev treba da se odbije.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 47.2 Zakona i pravilom 32 Poslovnika, 15. marta 2016. godine, jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBACI zahtev KI48-49/14 (u vezi sa rešenjem CP. br. 53/14);
- III. DA PROGLASI zahtev KI48-49/14 (u vezi sa rešenjima CP. br. 46/14, CP. br. 49/14 i CP. br. 52/14) kao preuranjen;
- IV. DA ODBIJE zahtev za privremenom merom;
- V. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- VI. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- VII. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi